

Zürich, 25 iunie 2006

Ewald Frank

Împreună am cântat niște cântări minunate și am auzit cuvinte extraordinare din Scriptură.

Pe scurt, aș vrea să vă vorbesc despre ultima mea călătorie în China, apoi despre cea în Statele Unite, pe coasta de vest, în Los Angeles și împrejurimi, apoi în Tucson, la fratele Green. Am avut parte de o surpriză foarte plăcută când fratele Green mi-a acordat tot timpul său în ultima duminică pe care am petrecut-o împreună, rugându-mă să aduc cuvântul din Scriptură. Din cele 48 de ore cât m-am aflat acolo, aproape 10 ore le-am petrecut într-o discuție în care au fost atinse foarte multe subiecte. Dacă Dumnezeu va dăruia har, vom avea parte de o schimbare radicală.

Eu l-am invitat pe fratele Green să vină împreună cu mine în România în luna august și, dacă va fi în voia DOMNULUI, în ultima duminică din septembrie – pe care o petrec de fiecare dată în Zürich – vom merge și în Germania de sud, la Heilbronn, Karlsruhe și apoi la Zürich, iar pe urmă la Marsilia, Paris și Bruxelles. Iar în primul sfârșit de săptămână din octombrie vom fi din nou la Krefeld.

Au trecut 40 de ani de când am fost împreună cu fratele Green, în 1966, la înmormântarea fratelui Branham. De aceea am avut pe inimă dorința să-l invit pe fratele Green să aducă mărturie despre ce a văzut în adunările fratelui Branham și să vorbească despre lucrurile pe care le-a trăit personal.

Eu am avut și marele privilegiu de a fi împreună cu Paul Cain¹, un frate despre care poate mulți dintre voi nici nu au auzit. El a fost cel mai aproape de slujba fratelui Branham și a fost cel mai binecuvântat bărbat al lui Dumnezeu, după fratele Branham. Când în 1957 fratele Branham nu a putut veni la Karlsruhe, el l-a trimis pe Paul Cain, care a venit și a vestit în locul lui. Eu am fost în adunările lui și el mi-a pus la dispoziție amvonul pentru ca să aduc cuvântul lui Dumnezeu și să dau mărturie. La sfârșit, înainte de a ne despărți, mi-a spus „Frate Frank, chiar dacă tu nu mă vei invita, eu totuși voi veni”. De aceea noi îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu și eu cred că acum am ajuns într-un timp de răscruce, la începutul unei perioade noi de propovăduire. Asta înseamnă că propovăduirea rămâne aceeași, dar Dumnezeu schimbă doar felul în care o face.

Să nu uit, ieri am avut o adunare deosebită la Bratislava, numită și Pressburg în timpul monarhiei austro-ungare, acum capitala Slovaciei. În urmă cu doi ani a venit acolo o soră care avea cancer, iar ieri am văzut-o venind împreună cu fiica sa. Ele au adus mărturie cu privire la ce s-a întâmplat [în urmă cu doi ani]. Atunci noi ne rugaserăm și, ca urmare, cancerul s-a uscat în sine. După aceea a avut loc și o operație, iar doctorii au mărturisit că nu au mai văzut așa ceva niciodată: ei au extirpat un cancer „mort”. Da, Dumnezeu ascultă rugăciunile noastre. Ieri aceste două surori au mărturisit despre aceasta (sora mai tânără vorbește limba germană). A fost minunat!

Să ne întoarcem la Paul Cain și la Pearry Green, doi frați binecuvântați de DOMNUL. Nu vreau să intrăm în detalii; voi știți că există direcții diferite de credință care au ieșit din cadrul Mesajului – toate se bazează pe slujba fratelui Branham și toate iau doar ceea ce se potrivește concepției lor, scoțând unele lucruri din context și lăsând altele afară. Eu am discutat cu fratele Green despre 32 de subiecte, punct cu punct. Ele ridică întrebări dificile, care au nevoie de răspunsuri. El mi-a spus: „Frate Frank, nici un om de pe pământ nu le poate da un răspuns. Aceasta

¹ născut în 1929 în Garland, Texas, a început să predice la 18 ani, fiind cel mai tânăr predicator al mișcării de vindecare *Healing Revival* (1948-1957), denumite astfel de către liderii ei carismatici. L-a numit pe W.M. Branham „cel mai mare prooroc al secolului XX”

este însărcinarea ta înaintea Feței lui Dumnezeu – să răspunzi tuturor acestor întrebări din Scriptură!”.

Frate Elsner, tu îl cunoști pe fratele Green de multă vreme. Da, îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că poate schimba orice gândire și așa cum am spus deja, noi credem că revenirea DOMNULUI este cu adevărat foarte aproape.

Acum v-aș putea vorbi despre o doamnă care are pașaport diplomatic cu emblema Vaticanului, care încheie tranzacții economice pentru Vatican și care ne-a spus ce se negociază acolo la această oră. Poate că data viitoare voi vorbi mai mult despre asta, dar acum vreau să vă spun numai că se discută doar despre Israel și Palestina. Palestinienii trebuie să recunoască dreptul de existență al Israelului pentru ca să mai poată primi lunar fonduri de la Uniunea Europeană. Acestea sunt date primite chiar de la cei ce se ocupă de asta.

Dragi frați și surori, iubiți prieteni, timpul este foarte înaintat. Proorocia biblică se împlinește în fiecare privință și în viitorul apropiat trebuie să fie încheiat un legământ între Israel și Roma. Toate acestea trebuie să aibă loc pentru că așa este scris.

În ceea ce mă privește – și recunosc că acest lucru m-a mișcat puțin – este faptul că în Statele Unite, în jurul lui Paul Cain și a mișcării carismatice, se vorbește despre anticrist în necunoștință. Știți ce versete biblice folosesc ei în legătură cu acest subiect? Ei fac trimitere la Daniel 8:20, dar acest verset nu are nimic de-a face cu anticristul. Dar pentru că sunt pomenite cele două națiuni (mezii și perșii), ei au văzut în asta legătura cu Irak și Iran: „*Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărații Mezilor și Perșilor*” (Daniel 8:20). De aici ei au dedus că ar fi vorba de anticrist și așa mai departe. Noi îi putem mulțumi lui Dumnezeu din inimă pentru claritatea pe care ne-a dăruit-o în Cuvânt, prin har. Cine vrea să știe mai mult, poate să citească în Daniel 2:40 despre a patra împărăție și, mai departe, în Daniel 7:19,23 legat cu Apocalipsa 13 și 17, iar amănunte poate găsi în 2Tesalonicieni 2.

Iubiților, dați-mi voie să o spun clar și limpede: nici o învățătură nu se poate sprijini pe un singur verset biblic! Trebuie găsite toate versetele care țin de tema respectivă și apoi puse în legătură.

N-aș vrea să uit să le mulțumesc tuturor fraților noștri care propovăduiesc Cuvântul și care călătoresc: fratelui Etienne Genton, care a fost în Armenia și a botezat 7 frați acolo, fratelui Barillier, fratelui Graf, fraților din Bruxelles, Paris și din toată lumea, care călătoresc și propovăduiesc același Cuvânt. Fratele nostru, Helmuth Miskiss, este binecuvântat în mod deosebit de Dumnezeu. Fiii lui s-au îngrijit ca în ultimul sfârșit de săptămână să putem transmite în direct din Krefeld în șase limbi diferite, în toată lumea. Oricine se poate conecta la internet poate asculta predica de la Krefeld, transmisă în primul week-end al fiecărei luni. Până acum se putea asculta în doar două limbi, dar de acum traducerea se face simultan în șase limbi și, cu voia lui Dumnezeu, în viitor se va transmite în chiar mai multe.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceste posibilități și vouă, dragi frați și surori, doresc să vă mulțumesc din inimă pe această cale pentru credințioșia voastră, pentru sprijinul pe care ni-l acordați, pentru că putem face aceste călătorii și lucrarea lui Dumnezeu se desfășoară în întreaga lume. DOMNUL Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Papa a fost în vizită la Auschwitz – știți cu toții despre aceasta – și eu aparțin, pentru voi, de generația războiului pentru că multe evenimente le-am trăit personal. Am fost și eu [în vizită] la Auschwitz, al cărui nume polonez este *Oświęcim*. Dintre cele șase mari lagăre de concentrare din timpul războiului, acesta a fost cel care a avut activitatea cea mai intensă. Papa l-a vizitat și, în această imagine, vedeți voi curcubeul? Se vede? [fratele Frank arată o imagine a lagărului din timpul vizitei papei]. Acesta este locul în care au funcționat crematoriile, pe care și eu le-am văzut

personal, și de aici se ridica un fum gros. Birkenau era un nod [un punct de triere] și papa a vizitat Auschwitz, apoi Birkenau. Acolo soseau trenurile cu evreii aduși de pretutindeni. Închipuți-vă, când papa s-a întors cu spatele către Auschwitz și a început să le vorbească privitorilor din Birkenau², peste Auschwitz a apărut un curcubeu, peste locul unde peste 3 milioane (din cei 6 milioane de evrei uciși) au fost gazați, dintre care aproximativ jumătate erau copii. Dumnezeu lui Israel a dat mărturie că El este Dumnezeuul legământului cu copiii lui Israel. Pentru toți israeliții, pentru toți evreii care au murit acolo, a venit o confirmare – peste Auschwitz și nu peste Birkenau, unde era papa. Eu am vizitat toate aceste localități personal și mi-am putut face o idee generală cu privire la ce s-a întâmplat acolo... eu n-aș vrea să intru în amănunte, dar noi știm cu toții ce era scris în cea de a cincea pecete: evreii strigă după răzbunare: „*Până când, Stăpâne, Tu, care ești Sfânt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?*” Răspunsul a fost: „...*să se mai odihnească puțină vreme, până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei*”.

Timpul este foarte înaintat și noi vedem că DOMNUL Dumnezeu dă mărturie pentru poporul Său de legământ, care a trebuit să parcurgă o cale grea din cauză că nu L-au recunoscut și nu L-au primit pe Mesia [atunci când El a venit].

Dragi frați și surori, pe baza lucrurilor pe care le-am spus pe scurt avem nădejdea că Dumnezeu va privi în acest timp către Biserica-Mireasă și o va aduce în cadență cu Cuvântul, iar toți cei care au făcut dintr-un citat al fratelui Branham câte o direcție de credință, toți, vor primi din nou șansa de a se corecta după Cuvânt, ca să știe că „*cerul și pământul vor trece, dar cuvintele [lui Dumnezeu] nu vor trece*”. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne absolutul nostru pentru totdeauna.

Cu durere trebuie să spun că, uneori, fratele Branham s-a exprimat în felul acesta: „...și îngerul al șaptelea al Bisericii va ridica mâinile spre cer și va jura pe Acela care trăiește în vecii vecilor...”. El a vrut să spună „Îngerul, conform Apocalipsa 10, își va ridica mâinile...” Dar tocmai din astfel de exprimări neînțelese frații și-au încropit învățături noi, le-au întărit și nu se mai ocupă de ceea ce spune cu adevărat sfânta Scriptură. Aici se vede harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Fratele Branham a spus de multe ori: „nu luați doar ceea ce am spus eu, ci luați ceea ce am vrut să spun”. El a mai spus, de exemplu, că „Mielul a părăsit tronul de har și, luând cartea în mână, a deschis toate pecețile”. De aceea ei spun că odată cu deschiderea peceților a trecut și timpul de har... Este pur și simplu de necrezut! Dacă v-aș enumera azi toate punctele acestea de poticnire, voi n-ați mai dormi câteva nopți la rând. Acesta este marele haos care a cauzat nenumăratele neînțelegeri și răstălmăciri, pentru că Cuvântul este pus deoparte, neglijat, iar din fratele Branham se face un cult personal – totul este tăiat în bucăți și împrăștiat oamenilor. Se petrec astfel lucruri față de care trebuie să clatini din cap și, mai mult, oficial nu ai voie să spui nimic pentru că oamenii încep să creadă că nu ești în toate mințile.

Noi îi mulțumim lui Dumnezeu și eu asta o mai spun o dată, din toată inima: pentru legătura pe care o avem cu DOMNUL, Răscumpărătorul nostru, și pe care am primit-o de la El prin har, noi îi mulțumim lui Dumnezeu; îi mulțumim că suntem o parte a Cuvântului și pentru că Sămânța divină a căzut în inima noastră și de aceea credem Cuvântul, fără nici o răstălmăcire. Pentru noi, Cuvântul lui Dumnezeu este Adevăr și este veșnic. Singurul lucru important este ca noi să facem voia lui Dumnezeu.

Dați-mi voie să citesc numai câteva versete pe care le am pe inimă, din Vechiul și din Noul Testament. Primul verset este din Filipeni 1:8 „*Căci martor îmi este Dumnezeu că vă iubesc pe toți cu o dragoste nespusă în Isus Hristos. Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, ca să fiți curați și să nu vă poticniți*

² Lagărele sunt în imediata vecinătate. De fapt, Birkenau era numit și Auschwitz II.

până în ziua venirii lui Hristos, plini de roada neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava și lauda lui Dumnezeu". Avem aici un cuvânt cu privire la revenirea lui Isus Hristos, la desăvârșirea și unificarea noastră cu El. Aceasta este ținta mesajului timpului de sfârșit și noi am spus de fiecare dată acest lucru. Noi nu ne oprim la indicator, nu rămânem pe loc, admirându-l. Noi am primit direcția prin indicator, care este doar un pregătitor al drumului de urmat. El trebuie să pregătească Calea, să îndepărteze obstacolele și să o netezească, după cum este scris în proorocul Isaia.

Dar noi primim Calea indicată, piedicile sunt date la o parte și noi putem merge mai departe cu DOMNUL nostru. Acolo nu mai este vorba de un prooroc, ci de DOMNUL, care ne-a răscumpărat, care ne-a eliberat, care ne face fericiți. Mireasa îl poartă în gând pe mire iar mirele pe mireasă și, așa cum pământește mireasa se pregătește pentru ziua nunții ei, la fel este și duhovnicește: numai aceia care aparțin de Biserica-Mireasă se și pregătesc, după cum este scris: „*cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa*” [Matei 25:10].

Încă o dată, versetul 9 din Filipeni 1: „*Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos*”. Apoi vine cuvântul „*nu voia mea, ci voia Ta să se întâmple*”. Astfel, noi punem voia noastră în voia lui Dumnezeu. Noi am murit pentru ca DOMNUL să poată trăi viața Lui, în noi.

În 2Corinteni citim despre slujba pe care DOMNUL a rânduit-o celor ce sunt ai Lui. De la cap. 2, vers.14: „*Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos, și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui*”. Trebuie să devină vizibil, trebuie să devină auzibil, trebuie să poată fi trăit Cuvântul pe care noi îl propovăduim. EL trebuie să aducă o roadă; nu mai merge altfel. „*În adevăr, noi suntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sunt pe calea mântuirii și printre cei ce sunt pe calea pierzării: pentru aceștia, o mireasmă de la moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă de la viață spre viață. Și cine este de ajuns pentru aceste lucruri? Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos*”.

Aceasta este starea noastră. Noi nu vorbim despre lucrurile noastre proprii, nu avem argumentele noastre, ci propovăduim întreg Planul Dumnezeului nostru.

Ca să nu uit, vreau să vă spun că eu am foarte multe ore de zbor în câmpul misiunii. Numai în călătoria din China și Hong Kong am zburat în jur de 35.000 de mile. Într-o joi, pe la prânz, am plecat din Hong Kong și în aceeași joi, la ora 11 dimineața [ora locală], am ajuns la San Francisco. Deci, am zburat peste bariera timpului și astfel am câștigat câteva ore. În timpul zborului am putut asculta 25 de predici ale fratelui Branham, pe care le aveam cu mine. Cele mai multe durează între o oră și jumătate și două ore. Eu port un mic aparat cu mine și astfel le-am putut asculta.

Iubiți frați și surori, am fost copleșit: acelea erau primele 25 de predici ale anului 1964. Și acum țineți-vă bine: în fiecare dintre predici fratele Branham s-a rugat la sfârșit pentru bolnavi și în fiecare predică, fără excepție, Dumnezeu i-a dezvăluit numele lor, de unde veneau ei și cine erau cu adevărat – și asta în fiecare dintre cele 25 de predici. Fratele Branham a amintit ce s-a întâmplat când DOMNUL a venit la Avraam și i-a dat făgăduința nașterii lui Isaac, în timp ce stătea cu spatele spre cort. Apoi a citit versetele din Luca 17 și a spus că același lucru se va repeta și în timpul nostru. Da, și el s-a întors cu spatele către adunare și Dumnezeu i-a descoperit cine era persoana care venise și unde locuia, cum îl sau o chema și care era boala de care suferea. Aproape în fiecare predică el a vorbit din Ioan 1 despre slujba profetică pe care a primit-o ca semn a lui Mesia, ca Fiul al omului, când El i-a putut spune lui Natanael: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”. Când Andrei și-a adus fratele, Isus i-a spus: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona;*

tu te vei chema Chifa". Femeii de la fântână i-a zis: „*Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat*”, iar ea I-a răspuns: „*Știu că are să vină Mesia, (căruia I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile*” Dar cine ești tu? „*EU, cel care vorbesc cu tine, Sunt Acela*” [Ioan 4].

Eu am pomenit aceste lucruri dintr-un singur motiv: pentru că am fost copleșit și doresc să vorbesc mai departe despre aceasta. Noi am trăit în timpul nostru slujba făgăduită! Nu am ascultat niște basme meșteșugit alcătuite, nu am urmat un carismatic renumit, ci am ascultat de un „nobody”, de un om care a fost un nimeni, care nu avea nimic, dar pe care Dumnezeu l-a luat și a venit deasupra lui în chip de stâlp de foc. După nașterea lui, mama și bunica s-au întrebat ce se va întâmpla cu el. La 7 ani, el a avut o viziune pe care Dumnezeu i-a dat-o.

De ce spun aceste lucruri? Dumnezeu a făgăduit un prooroc și l-a și trimis. Acest prooroc a arătat versetele biblice care anunțau slujba lui, din Vechiul și din Noul Testament, dovadă că noi nu îl urmăm în van, ci avem parte direct de ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp. Și lucrul cel mai important, pe care voi îl știți preabine, este că porunca (sau chemarea) originală a fost schimbată: fratele Branham a repetat de 41 de ori ceea ce i-a fost spus în 11 iunie 1933, și anume că „așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot așa tu ești trimis cu un mesaj care va premerge celei de a doua venirii a lui Hristos”. Ce anume s-a schimbat? Inițial s-a spus așa: „așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot așa TU vei premerge celei de a doua venirii a lui Hristos”. Frații care știu că fratele Branham a vorbit despre misiunea din tabernacol – el a avut o viziune în care oamenii intrau într-un cort mai mic, așezat în tabernacol, și trăiau vindecarea bolii lor – ei au schimbat sensul original și acum cred că odată cu slujba fratelui Branham totul s-a terminat și nici un om de pe pământ nu are dreptul să continue lucrarea, pentru că fratele Branham va învia înainte de răpire și va ține o ultimă slujbă, aceea a cortului.

Eu am 4 CD-uri la mine în birou și acolo sunt și numele acestor frați din Statele Unite. Dar eu cred doar ce spune Scriptura! În sfânta Scriptură nu există nici un exemplu în care un prooroc să fi avut o slujbă, să fi murit și apoi să o aibă din nou. DOMNUL ne-a arătat prin exemple și pilde lucrurile Împărăției lui Dumnezeu; El a spus că Împărăția este asemănătoare unui năvod pe care îl arunci în apă sau unui aluat pe care îl frământă o femeie... voi știți aceste pilde. Dumnezeu ne prezintă un tablou firesc pentru ca să putem înțelege, prin asemănare, lucrurile duhovnicești. Cel mai bun exemplu este acela în care fratelui Branham i-a fost arătat cum coșuri întregi cu diferite alimente erau aduse în capelă și i s-a spus: „Depozitează hrana!” El a văzut cartofi, morcovi și alte legume care erau aduse înăuntru, dar noi știm că nu doar cu aceste alimente va trăi omul. Omul duhovnicesc trăiește cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.

Uitați-vă, când Petru și Pavel au avut viziuni, unul a văzut un vas ca o față de masă în care erau tot felul de animale, coborându-se, și de aceea el a spus: „*Nicidecum, DOAMNE. Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat*”, dar DOMNUL i-a spus „*Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat*”. Apoi Cuvântul s-a dus la neamuri.

Dumnezeu poate folosi orice exemplu pe care îl exprimă pământește pentru a oglindi sensul lui duhovnicesc. De aceea avem nevoie de Duhul sfânt care ne călăuzește în tot adevărul; altfel, toți ar cunoaște Cuvântul. De fiecare dată DOMNUL a întrebat, cum este scris în Matei 13, „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” Răspunsul a venit din partea apostolilor: „*Da, Doamne! I-au răspuns ei*”.

Deci, dacă toți cei ce nu au o trimitere dumnezeiască ar înceta să mai vorbească și ar aștepta ca Dumnezeu să-și împlinească făgăduințele, acesta ar fi o slujbă duhovnicească din partea lor. Dar acești frați recunosc că nici unul nu are o însărcinare sau o trimitere din partea lui Dumnezeu,

și tot ei spun că timpul harului a trecut, că tronul de har s-a transformat în tron de judecată. Ei umblă în toată lumea și tulbură sufletele credincioșilor. Când timpul de har se va sfârși, se va sfârși și pentru ei. Dar dacă e așa cum spun ei, atunci pentru ce mai propovăduiesc?

Pe scurt aș vrea să mai aduc câteva versete care îmi sunt pe inimă. În 2Corinteni 3:6 Pavel vorbește despre sine și despre frați: „...care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața”.

Vă rog să țineți minte: fratele Branham a accentuat tot timpul ceea ce s-a întâmplat cu Avraam, și anume că Isaac a fost fiul făgăduit și primit prin credință, că pe urmă Sodoma și Gomora au fost trecute prin foc și pucioasă. El a pus în legătură lucrurile pe care le-a făcut Dumnezeu atunci cu cele din timpul nostru. Dumnezeu personal S-a descoperit și a șezut cu Avraam la masă și a mâncat cu el și a băut și i-a dat făgăduința. EL și-a întors spatele către cort, așa cum este descris în Geneza 18 de la vers. 9 la 15. În versetul 10 scrie că „Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui”. Dar „Sara a râs în sine, zicând: ,Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân’. DOMNUL i-a zis lui Avraam: ,Pentru ce a râs Sara?’”

Dragi frați și surori, eu vă întreb astăzi: ne-a fost sfânta Scriptură dată pentru ca s-o citim pur și simplu, sau ne-a fost dată pentru ca Dumnezeu, prin Cuvântul Său, să poată zidi în noi o stare nouă, în care Duhul Său să ne lumineze și astfel să vedem ce s-a întâmplat în mod natural cu sămânța lui Avraam și ce anume s-a întâmplat în mod supranatural. Pe acest lucru a pus fratele Branham accentul de fiecare dată în predicile sale.

Să citim acum din Exod 33:12 „Moise a zis DOMNULUI: ,Iată, Tu îmi zici: „Du pe poporul acesta!” Și nu-mi arăți pe cine vei trimite cu mine. Însă Tu ai zis: „Eu te cunosc pe nume și ai căpătat trecere înaintea Mea!” Accentul este pe „ai căpătat trecere înaintea Mea”. Moise a primit har înaintea lui Dumnezeu. Am primit noi har înaintea lui Dumnezeu? Dacă da, atunci El ne dă voie să cunoaștem căile Lui, tot așa cum l-a lăsat și pe Moise să vadă calea pe care avea să meargă Israel conform făgăduinței care îi fusese dată lui Avraam, 400 de ani mai devreme. Dumnezeu i-a arătat lui Moise căile Sale și copiilor lui Israel le-a arătat faptele. Să citim mai departe, de la vers. 13: „Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale; atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta”. Arată-mi căile Tale și spune-mi ce ai de gând să faci! Care este planul Tău din veșnicie? Care este partea mea în ceea ce ai făgăduit Tu? Dacă am primit har înaintea Ta, atunci arată-mi ce vrei Tu să faci, pentru că vreau să fiu părtaș la lucrările Tale.

Nu este aceasta rugăciunea noastră? Nu este acesta strigătul inimii noastre? Dacă am primit har înaintea Ta, fă-ne cunoscute intențiile Tale în planul Tău veșnic, pe care ni-l descoperi acum, la sfârșitul timpului de har. Fă-ne cunoscute făgăduințele Tale și arată-ne împlinirea lor. Dăruiește-ne har, ca să avem parte de ele.

Moise a spus „...atunci Te voi cunoaște și voi avea trecere înaintea Ta”. Nu este acesta un lucru puternic? Spuneți cu toții amin Cuvântului lui Dumnezeu. Prin aceasta voi recunoaște că Tu mă lași să văd intențiile Tale, faptele Tale. Aceste cuvinte merg direct la inimă. Apoi eu voi ști că am primit har înaintea Ta.

Dacă este scris că „noi toți am primit din plinătatea Lui, și har după har” [Ioan 1:16], atunci să se întâmple și cu noi la fel. Acum, din plinătatea Lui, să luăm har după har, pentru ca să recunoaștem că Dumnezeu ne-a făcut cunoscute căile Lui. EL ne-a arătat dinainte ce înainte de întemeierea lumii era ascuns. Așa este scris și în Matei 13 de la vers. 37; dar să rămânem la Exod 33, vers. 13: „Și gândește-Te că neamul aceasta este poporul Tău!” – nu doar poporul Israel, nu doar poporul lui Moise, ci și „poporul Tău”.

Frați și surori, aici avem de-a face cu poporul lui Dumnezeu, cu Biserica celor întâi născuți, Biserica Dumnezeului Celui viu. Naționalitatea nu are nici o importanță aici. Dintre toate popoarele, limbile și națiunile, DOMNUL Dumnezeu a chemat un popor afară, prin puterea Răscumpărării. „*Gândește-Te că neamul aceasta este poporul Tău!*” – poporul Tău de legământ, poporul căruia i-ai dat făgăduințele pe care acum le împlinești.

În versetul 14 DOMNUL a răspuns. Ce altceva mai așteptăm și noi? Astăzi, Cuvântul DOMNULUI să ne răspundă... „*DOMNUL a răspuns: ,Voi merge Eu însumi cu tine și îți voi da odihnă’ Moise i-a zis: ,Dacă nu mergi Tu însuși cu noi, nu ne lăsa să plecăm de aici’. Cum se va ști că am căpătat trecere înaintea Ta, eu și poporul Tău?’*”. Cum vom ști noi că am căpătat har înaintea lui Dumnezeu? Toți spun că Hristos este ba aici, ba acolo... există atâtea biserici, atâtea mișcări carismatice, și toți sunt convinși că sunt în voia lui Dumnezeu. În Vechiul Testament avem un exemplu viu. Noi trebuie să fim conduși spre țință, fiecare, personal. Proorocii și bărbații lui Dumnezeu au fiecare o însărcinare, dar DOMNUL este Răscumpărătorul nostru. EL ne-a mântuit și noi îi aparținem Lui; El ne conduce spre țință și merge cu noi până vom vedea ceea ce am nădăjduit. Vă rog să urmăriți fiecare cuvânt.

Cum se va ști că am primit Cuvântul? Cum se va ști că am primit har, eu și poporul Tău, înaintea Ta? Cum se va ști că Tu ești cu noi, în mijlocul nostru, că stâlpul de foc este înaintea noastră și că mana ne este dată la timp? Noi tocmai asta o dorim, fraților și surorilor. Noi dorim ca DOMNUL să-și facă simțită prezența în adunările noastre. Noi nu avem nevoie de darul care i-a fost dat fratelui Branham, pentru că aceea a fost o slujbă unică; dar același DOMN a făgăduit că va restitui totul în Biserică.

În Biserică va fi restituit totul și aici suntem chiar la subiectul din Matei 25. Fecioarele au adormit toate, dar apoi a venit o mare strigare, o trezire: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*”. Trebuie să aibă loc o trezire și, așa cum am auzit și în cântare, dragostea trebuie să se reverse în inimile noastre, prin Duhul sfânt. În 1Corinteni 13, adică între capitolele 12 și 14 în care este vorba despre daruri și despre slujbe, Pavel vorbește despre dragostea lui Dumnezeu: „*Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor*”. Dragostea triumfă întru totul și fratelui Branham i-a fost spus că numai dragostea desăvârșită va intra în Împărăția cerurilor.

Să mai citim și versetele 17 și 18 din Exod 33, în care DOMNUL i-a răspuns lui Moise. Eu doresc să cer aici un lucru din adâncul sufletului meu: iubitule DOMN, răspunde-mi mie și nouă tuturor prin Cuvântul Tău, descoperă-ne Cuvântul Tău și voia Ta; prin Duhul Tău, fă totul clar și lesne de înțeles, ca să putem umbla pe căile Tale, în har. „*Moise a zis: ,Arată-mi slava Ta!’ DOMNUL a răspuns: ,Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele DOMNULUI înaintea ta; Eu Mă îndur de cine vreau să Mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!’*”. Cine citește mai departe va observa că DOMNUL Dumnezeu s-a întors cu spatele către Moise și i-a spus: „*Fața nu vei putea să Mi-o vezi, căci nu poate omul să Mă vadă și să trăiască!*”. Dar în Noul Testament, Dumnezeu ne-a descoperit Fața Sa în Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Mai citim din Deuteronom 30, în care vom vedea planul lui Dumnezeu cu Israel în ce privește întoarcerea lui. Am mai spus și în alte dați că între Israel și Biserică există o paralelă: așa cum evreii s-au întors din toată lumea, dintre toate popoarele, înapoi în Țara Făgăduinței, tot așa și Biserica este strânsă dintre toate popoarele și limbile, dintre bisericile, denominațiunile și grupările religioase, este chemată afară în Cuvântul adevărului, este sfințită și pregătită pentru revenirea DOMNULUI Isus Hristos.

De la vers. 5 citim: „*DOMNUL, Dumnezeul tău, te va aduce în țara pe care o stăpâneau părinții tăi, și o vei stăpâni*”. O întrebare: dacă noi credem că Dumnezeu va restitui totul, atunci

nu ne va aduce El înapoi și nu ne va da El tot ce a aparținut de la început Bisericii? Aceasta este restituirea deplină. „...îți va face bine, și te va înmulți mai mult decât pe părinții tăi”. Nu este minunat? EL te va face fericit și te va înmulți. Când? Atunci când va aduce pe poporul Său înapoi, în țara sa. Atunci când făgăduințele date poporului Său vor fi împlinite. „DOMNUL, Dumnezeul tău, îți va tăia împrejur inima ta și inima seminței tale, și vei iubi pe DOMNUL Dumnezeul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, ca să trăiești. DOMNUL, Dumnezeul tău, va face ca toate aceste blesteme să cadă peste vrăjmașii tăi, peste cei ce te vor urî și te vor prigoni. Și tu, te vei întoarce la DOMNUL, vei asculta de glasul Lui, și vei împlini toate aceste porunci pe care ți le dau astăzi. DOMNUL, Dumnezeul tău, te va umplea de bunătați, făcând să propășească tot lucrul mâinilor tale, rodul trupului tău, rodul turmelor tale...” și așa mai departe.

Poporului lui Israel i-au fost făgăduite multe lucruri și ele se împlinesc și acum, pas cu pas. Vom mai citi două versete care sunt în legătură cu aceasta, din Osea 14:2 „Aduceți cu voi cuvinte de căință, și întoarceți-vă la DOMNUL. Spuneți-I: „Iartă toate nelegiuirile, primește-ne cu bunăvoință, și Îți vom aduce, în loc de tauri, lauda buzelor noastre”. Întoarceți-vă înapoi la DOMNUL cu cuvinte de căință, pocăiți-vă! Nu este aceasta rugăciunea noastră? În pocăință să ne întoarcem înapoi la DOMNUL de la căile și planurile noastre. Să spunem: Dumnezeule, dacă am primit har înaintea Ta, atunci fă-ne cunoscute căile Tale.

Iubiți frați și surori, noi spunem asta cu o inimă mulțumitoare. Dumnezeu ne-a arătat căile Sale și ne-a dăruit cuvântul făgăduinței, prin har. Ne-a uns ochii cu untdelemn sfânt pentru ca să vedem ceea ce El a făgăduit și a împlinit. Și dacă ne uităm în urmă la ultimii 40 de ani, vedem că poate câte unul dintre noi a avut de luptat cu multă răbdare, dar noi cu toții am avut de așteptat. Eu vă spun că nu așteptăm degeaba; avem toate făgăduințele în Cuvântul lui Dumnezeu și avem parte direct de ceea ce Dumnezeu a făgăduit, a împlinit și a dăruit pentru acest timp. De aceea știm și credem că vom avea parte și de ceea ce Dumnezeu va mai face până la desăvârșire.

În Amos 9:9 a fost dată avertizarea „Căci iată, voi porunci, și voi vântura casa lui Israel între toate neamurile, cum se vântură cu ciurul, fără să cadă un singur bob la pământ! Toți păcătoșii poporului Meu vor muri de sabie, cei ce zic: „Nu ne va ajunge nenorocirea, și nu va veni peste noi”. Și acum vine făgăduința: „În vremea aceea voi ridica din căderea lui cortul lui David, îi voi drege spărturile, îi voi ridica dărâmurile, și-l voi zidi iarăși cum era odinioară”. Aceasta este restituirea deplină a lui Israel, și la fel este cu biserica noutestamentară, de la vers. 12: „...ca să stăpânească rămășița Edomului și toate neamurile peste care a fost chemat Numele Meu, zice DOMNUL, care va împlini aceste lucruri”. Voi mai aminti doar versetul din 2Petr 1:16 „În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea DOMNULUI nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui”.

Frați și surori, în cele 25 de predici pe care le-am ascultat recent, fratele Branham spunea că același DOMN, același stâlp de foc, același nor supranatural și aceeași lumină a coborât în adunare atunci când el propovăduia și de aceea a spus de multe ori „acum eu văd Lumina peste cutare sau cutare persoană”. Iubiților, cerul a coborât pe pământ și Dumnezeu a vizitat poporul Său, prin har, într-un mod supranatural, pentru ca să atragă atenția copiilor Săi la ceea ce avea să urmeze când El avea să vorbească.

Din nou, trebuie spus că nu indicatorul era important, deși el a fost necesar – fără indicator nu putem avea orientarea. Dar noi avem nevoie de orientare și DOMNUL Dumnezeu ne-a dăruit-o prin proorocul făgăduit. Noi credem Cuvântul făgăduinței și primim Duhul făgăduinței, care ne călăuzește în tot adevărul. Noi nu avem nevoie de o prezentare teoretică, ci de împlinirea făgăduințelor date pentru timpul nostru. Ce vă spune vouă acest lucru? Voi știți că aceste lucruri merg împreună: ceea ce a hotărât Dumnezeu înainte de întemeierea lumii și aceia care sunt în

conformitate cu cuvântul din Efeseni 1:4, „*aleși înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui*”. Dacă aceasta nu are o importanță mare pentru voi, atunci nimic nu are. A putut face Dumnezeu mai mult decât a făcut deja? Dragilor, noi trebuie să ne trezim și să fim mai mulțumitori pentru ceea ce face Dumnezeu prin har.

Am putea citi mai departe, dar eu vreau să închei cu 2Timotei 4. Fratele Barillier, prietenul și fratele meu, mi-a adus aminte în câteva cuvinte, înainte de începerea adunării, de întâlnirea pe care am avut-o cu frații care m-au întrebat despre însemnătatea celor șapte tunete. Fratele Barillier a fost atunci de față. Eu îl chem pe Dumnezeu ca martor că și atunci când m-au întrebat ei, și atunci când voi fi întrebat în fața tronului alb, am spus că nu știu. Am urcat treptele spre camera în care stăteam, m-am așezat în pat și m-am odihnit până dimineața. Pe același ceas pe care îl am și acum, m-am uitat atunci și după ce totul se petrecuse, era 5 fără 5 minute, dimineața. Încă eram în pat și o voce puternică, așa cum auziți vocea mea, mi-a spus: „Robul Meu, scoală-te și citește 2Timotei 4”. Eu m-am prapit puțin, dar vocea mi-a vorbit din nou: „Scoală-te și citește 2Timotei 4”. Atunci m-am ridicat, am citit și astăzi pot să vorbesc fără ca voi să puteți ști ceea ce am trăit eu atunci. Iar aici este scris, de la vers. 1: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa, propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist, și împlinește-ți bine slujba*”. Am citit până aici și apoi am luat-o de la început, de la vers.1. Când am ajuns la vers. 2, am pus biblia pe noptieră, mi-am ridicat amândouă mâinile și am spus: „Iubitule DOMN, pe cât de sigur este că Tu mi-ai poruncit să citesc aceste versete din 2Timotei 4, pe atât de sigur este că ce au vorbit cele șapte tunete nu a fost scris și nu este o parte a Cuvântului pe care noi ar trebui să o predicăm”. De aceea, nimeni nu poate să o predice.

Am numărat 71 de exprimări ale fratelui Branham care ar putea avea legătură cu cele șapte tunete. Da, și atunci? Dacă exprimările ar putea avea o legătură doar, ce aş putea face eu cu ele? Eu trebuie să am o claritate, altfel nu pot spune nimic. Asta spune că și fratele Branham ar fi putut avea o claritate asupra lor, sau ar fi putut doar presupune ce înseamnă ele. Atunci, din partea mea, lucrurile să rămână așa.

Noi avem Cuvântul care este scris, și în Apocalipsa 1 avem porunca să păstrăm aceste lucruri. La fel, la sfârșitul ultimului capitol din Apocalipsa, ni se spune să nu adăugăm nimic și să nu scoatem nimic din ce este scris, pentru ca urgiile să nu vină peste noi.

Pentru mine, fratele Branham a predicat doar ceea ce i-a fost descoperit din Cuvânt; pentru ceea ce nu i-a fost descoperit, el nu a dat nici o claritate, ci a lăsat lucrurile așa cum erau. Îi mulțumim lui Dumnezeu că noi putem vedea că și el a fost doar un om, un om căruia i-a fost încredințată o slujbă infailibilă, profetică, și totuși... el a spus una și alta pentru ca toți aceia care trec pe lângă Cuvânt să se poticnească în astfel de exprimări nedesăvârșite și să zidească pe ele, ducând astfel pe unii în rătăcire. Eu am spus-o de fiecare dată: fiecare învățătură trebuie să fie bazată pe două sau trei mărturii, două sau trei versete biblice.

Să facem un sumar. Dumnezeu a vizitat pe poporul Său prin har și prin slujba profetică i-a descoperit făgăduințele și i-a dat să cunoască planul Său de mântuire, după cum este scris în Deuteronom 29:29, că „*lucrurile descoperite Sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele legii acesteia*”. Restul rămân în mâna lui Dumnezeu și noi putem trăi cu asta. Noi înaintăm prin credință și îi mulțumim din inimă lui Dumnezeu pentru că ne-a dat

intrare în Cuvântul Său. La timpul potrivit se va împlini tot planul de mântuire, hotărât dinainte de întemeierea lumii.

Important este ca noi, ca Biserică-Mireasă, să primim descoperită partea care ne privește pe noi, cu care suntem în directă legătură. Cele șapte tunete vor răsună atunci când DOMNUL, ca Înger al Legământului, se va întoarce spre evrei și își va pune un picior pe mare și unul pe uscat. Aceasta se va întâmpla după timpul nostru. De aceea, fiți fără grijă. Eu spun ca și Moise: DOAMNE, dacă am primit har înaintea Ta, atunci arată-ne căile Tale și dăruiește-ne har pentru ca să umblăm pe ele; descoperă-ne Cuvântul Tău și voia Ta și dă-ne har, pentru ca să nu adăugăm nimic la Cuvântul Tău, să nu scoatem nimic din El, ci să credem așa cum zice Scriptura și să trăim totul după făgăduințele date de Dumnezeu.

Cu toate întristările, eu totuși am nădejdea că Cel care a început această lucrare în noi, o va și desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Lui. DOMNULUI nostru și Răscumpărătorului nostru Îi aducem toată lauda, acum și în veci. Amin!

Haideți să ne ridicăm acum în picioare pentru rugăciune.

Acum, când ținem capetele noastre aplecate în rugăciune, să ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu și Lui să-I aducem mulțumire, cu voce tare sau în gând. ÎL lăudăm pentru ceea ce a făcut. Eu aș vrea să întreb: este cineva printre noi care vrea să-și dedice acum viața lui DOMNULUI? Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, și ne-a dat nouă slujba împăcării iar noi, în locul lui Hristos, vă spunem: lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu! Dacă este cineva printre tineri sau printre ceilalți frați care vrea să-și dedice viața DOMNULUI, să ridice scurt mâna. Mulțumesc frumos, mulțumesc, mulțumesc... Dumnezeu vede mâinile voastre, Dumnezeu vede în inimile voastre. Avem și bolnavi care au nevoie de vindecare – ridicați scurt mâna. DOMNUL nostru este același. Mâinile voastre sunt acum ridicate. Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci! EL nu confirmă cuvântul nostru, ci doar pe al Lui. Prin rănilor Lui, noi suntem vindecați și vina care ar fi fost asupra noastră, a fost luată de El, pentru pacea noastră, pentru ca noi să fim salvați și vindecați.

Să cântăm din nou „Este Isus/ Credinciosul DOMN și Dumnezeu”.

Noi Ție îți mulțumim în Numele DOMNULUI Isus Hristos din inimă, pentru Cuvântul Tău scump, pentru orientare, pentru făgăduințele pe care Tu le îplinești. Tu îplinești ce ai promis, iubitele DOMN. Noul Testament a început cu împlinirea profeției biblice și se sfârșește cu împlinirea profeției biblice. TU, călăuzește pe Israel spre casă și pe Biserica Ta; cheamă-i afară și adu-i în Țara Făgăduinței.

Iubitule DOMN și Mântuitor, îți mulțumim din toată inima în această după-amiază. Putem spune fiecare: TU mi Te-ai descoperit mie. TU mi-ai descoperit Cuvântul Tău și voia Ta. TU ne-ai făcut de cunoscut Planul Tău și prin aceasta recunoaștem că am primit har cu adevărat. Înaintea Ta, iubitele DOMN, avem dreptul să fim sămânța duhovnicească a lui Avraam, copii ai făgăduinței. TU mare Dumnezeule, Dumnezeu al lui Avraam, Isaac și Iacov, care deseori ai vorbit cu Moise și cu proorocii Tăi, iar la sfârșitul zilelor ne-ai vorbit nouă prin fiul Tău întâi născut. În Evrei 1 este scris acest lucru și este o realitate.

Îți mulțumesc, iubitele DOMN, pentru Cuvântul Tău pe care avem dreptul să-L primim ca Sămânță și prin aceasta să avem parte de natura lui Dumnezeu. Tot ce este vechi a trecut și uite, totul a devenit nou! TU ne-ai tăiat împrejur inimile și ni te-ai descoperit; pentru aceasta îți mulțumim în mod deosebit. Îți mulțumim pentru slujba fratelui Branham și pentru mesajul clar pe care ni l-ai trimis, pe care avem acum dreptul să-l propovăduim peste întreg pământul.

Dar acum Te rugăm, așa cum a făcut-o și Moise, fii cu noi într-un mod vizibil și simțibil, pentru ca toți să recunoască și să știe că Tu ești în mijlocul nostru și că noi suntem poporul Tău, turma Măinii Tale. Îți mulțumim, iubitele DOMN, pentru faptul că toți au înțeles mesajul în mod

corect și toți să spună amin! Amin. Aleluia! O spunem DOMNULUI și Dumnezeuului nostru. EL este acum prezent. Aleluia! Lăudat și cinstit să fie DOMNUL, Dumnezeuul nostru, acum și în vecii vecilor! Aleluia! Amin.

Vă rog să vă așezați. DOMNUL spune să aveți dragoste unii pentru alții și astfel lumea va recunoaște că voi sunteți ucenicii Lui. Noi vrem să trăim dragostea lui Dumnezeu, unii pentru alții. Pomeniți-mă în rugăciunile voastre și faceți asta în fiecare zi.

Dacă Dumnezeu dorește, luna viitoare voi merge în Africa de vest. Noi dedicăm totul DOMNULUI și El se va îngriji de toate.

Miercuri seara, la ieșirea din adunare, o soră s-a uitat spre mine și a spus: „Frate Frank, simți tu rugăciunile noastre? Simți când noi ne rugăm pentru tine?” Eu am văzut câtă credință avea acea soră și am spus: „Soră, eu le simt. Dumnezeu să vă binecuvânteze!”. Noi suntem împreună părtași la lucrarea lui Dumnezeu de astăzi. Nu toți pot fi pe drum, dar toți pot avea parte. Pentru aceasta noi vă mulțumim vouă. Noi îi dorim fratelui Barillier în mod deosebit binecuvântarea lui Dumnezeu și tuturor fraților noștri care vestesc Cuvântul.

Haideți să ne ridicăm în picioare pentru rugăciunea de sfârșit.

Tată ceresc, noi Ție îți mulțumim din toată inima pentru că simțim că Tu vorbești inimii noastre, că așa cum un om îi vorbește prietenului său, Tu ne descoperi tainele Tale. Noi Ție îți mulțumim pentru că vei face o lucrare mare, un lucru nou. TU te vei descoperi în mijlocul poporului Tău și-Ți vei face simțită prezența și Cuvântul Tău va fi confirmat. Îți mulțumesc pentru toți frații mei și pentru surorile mele, care pot crede așa cum spune Scriptura, pe care i-ai chemat afară și cărora le-ai dăruit har, cărora Tu li Te-ai descoperit.

Iubitule DOMN, noi ne rugăm pentru Biserica-Mireasă din întreaga lume și pentru toți cei rătăciți și încurcați. Dragostea lui Dumnezeu nu ne lasă să judecăm pe nimeni. Tuturor să le întindem mâna împăcării și cu Cuvântul Tău să le slujim, în smerenie. Mare Dumnezeule, împlinește voia Ta cu noi, cu întreaga Ta Biserică, din întreaga lume. Biruința Ta de la Golgota și puterea învierii Tale să fie descoperite. Noi îți mulțumim pentru toate binecuvântările și pentru cuvântul de astăzi. Te rugăm, înalță-Ți Tu acum Fața Ta peste noi și dă-ne pacea și binecuvântarea Ta. Fii Tu cu noi cu toți, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

[Fratele Frank cântă împreună cu adunarea „Aleluia, fii lăudat!”]

Amin. Fiecare să dea mâna cu fratele său și împreună să ne rugăm pentru binecuvântarea lui Dumnezeu.
